

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 3To/31/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6423010608
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 06. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mário Šulej
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2024:6423010608.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mária Šuleja a sudcov JUDr. Ing. Miroslava Mandáka a Mgr. Ivany Datlovej, na verejnom zasadnutí dňa 5. júna 2024 v trestnej veci obžalovaného A. B. za zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a) Tr. zák., o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom zo dňa 26.03.2024, sp. zn. 4T/101/2023 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného A. B. z a m i e t a .

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresného súdu bol obžalovaný uznaný za vinného zo zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a) Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

od presne nezisteného dňa začiatkom roku 2022 do dňa 04.05.2023, v rodinnom dome číslo XX C. D. B. B., D. E., sa správal agresívne voči svojej družke F. G. H. I., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom B. B. J. XX, D. E., ktorú opakovane slovné urážal, napádal a vyhrážal sa jej, že ju zabije, taktiež ju aj fyzicky napádal na rôzne vymyslené veci, z ktorých ju upodozrieval, a to hlavne z nevery, bol prehnane žiarlivý, prehnane ju kontroloval, ako aj jej mobil, obmedzoval ju v používaní jej mobilu, nemohla mať zapnuté dáta na mobile, musela mať vypnutý mobil, hovoril jej, že jej vypichne oči, že ju doláme, dennodenne pýtal od nej peniaze, vykrikoval jej, že jej podpáli dom, v ktorom jej ničil veci, keď niekde išla, atakoval ju sms-kami, aby neskúsila meškať, nech ide rovno domov, nech nejde za nikým, ani za rodinou, chcel aby bola iba s ním, raz keď bol pod vplyvom drog, ju po hádke skoro prešiel autom, no našťastie ušla k susedovi, čo vyvrcholilo dňa 04.05.2023 ďalším fyzickým napadnutím, keď ju opäť v jej dome fyzicky napadol, škrtil ju, vykrúcal jej ruky, stiahol ju za nohu zo stoličky na zem a za nohu ju ťahal po podlahe, následne ju postavil a chytil zozadu a rukou jej pritlačil o nos a tlačil jej ho do strany, vtlačil jej prsty do očí a hovoril, že jej ich vypichne, pritom sa jej vyhrážal, že ju doláme, že jej poláme všetky kosti, že ešte uvidí, aký on vie byť, potom ju znovu zodvihol zo zeme, kde ju zase začal dusiť, vykrúcal jej nohy tak, že jej pukalo v kĺboch, pričom po jeho útokoch na ošetrení u doktora nikdy nebola, viackrát privolala aj hliadku polície, kde však zakaždým z obavy a strachu sa neodvážila podať oznámenie lebo ju psychicky vydieral, pričom už má strach a sa ho bojí, lebo nevie čoho je ešte schopný jej urobiť, čím neustále znižoval jej dôstojnosť, vyvolával u nej strach, nervozitu a neistotu.

Za to bol obžalovanému uložený podľa § 208 ods. 1 Tr. zák., § 41 ods. 1,2 Tr. zák., § 42 ods. 1 Tr. zák., § 36 písm. l) Tr. zák., § 37 písm. h), m) Tr. zák., § 38 ods. 2,5 Tr. zák., § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák. per analogiam súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. bol na výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. bol zrušený vo výroku o treste rozsudok Okresného súdu Žiar nad Hronom, sp.zn. 6T/2/2023 zo dňa 30.01.2024, právoplatný dňa 30.01.2024, ktorým bol obžalovaný uznaný za vinného z prečinu neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku podľa § 219 ods. 2 Tr. zák. a iné, za čo mu bol uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov s podmieneným odkladom výkonu trestu na skúšobnú dobu 2 roky. Zároveň boli zrušené všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Proti tomuto rozsudku podal obžalovaný na hlavnom pojednávaní odvolanie, ktoré odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu písomným podaním doručeným krajskému súdu dňa 22.04.2024, a to proti výroku o treste.

Najprv poukázal na výrokovú časť napadnutého rozsudku, s ktorou sa však nestotožnil pokiaľ ide o uložený trest, ktorý považoval za neprimerane prísny. Ako je zrejme z vykonaného dokazovania, na hlavnom pojednávaní po zákonom poučení o svojich právach vyhlásil, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe a následne odpovedal na otázky uvedené v § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g), h) Tr. por. slovom „áno“. Okresný súd prijal jeho vyhlásenie o vine a vykonal dokazovanie súvisiace s výrokom o treste. Prvostupňový súd konštatuje, že pri úvahách o druhu a výmere trestu vychádzal z ustanovení § 34 a nasl. Tr. zák., pričom prihliadal najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť nápravy.

Pokiaľ ide o jeho osobu, je pravda, že má 12 záznamov v registri trestov a naposledy bol odsúdený rozsudkom OS ZH, sp. zn. 6T/2/2023 zo dňa 30.01.2024. Okresný súd mu priznal jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Tr. zák., pričom podľa jeho názoru mu mohol priznať aj poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n) Tr. zák.

Prvostupňový súd ďalej uviedol, že v zmysle § 38 ods. 5 Tr. zák. sa pri opätovnom spáchaní zločinu zvyšuje dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu polovicu, pričom s prihliadnutím na vyhlásenie o vine podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por., okolnosti prípadu a následok spáchaného činu v danom prípade aplikoval aj ustanovenie § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák. a uložil mu trest vo výmere 5 rokov, ktorý posúdil ako dostatočný a primeraný.

V zmysle § 39 ods. 1 Tr. zák., ak súd vzhľadom na okolnosti prípadu alebo vzhľadom na pomery páchatel'a má za to, že by použitie trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom bolo pre páchatel'a neprimerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania, možno páchatel'ovi uložiť trest aj pod dolnú hranicu trestu ustanovenú týmto zákonom. Chcel by požiadať odvolací súd, aby v jeho prípade zvažil použitie § 39 ods. 1 Tr. zák., ako aj použitie § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák. Už súd prvého stupňa použil ustanovenie § 39 ods. 2 písm. d) a ods. 4 Tr. zák. s tým, že zároveň konštatoval, že v danom prípade je potrebné aplikovať mimoriadne zníženie trestu vzhľadom na okolnosti prípadu a následok spáchaného činu.

Bol si plne vedomý nesprávnosti svojho konania, ktoré už viackrát oľutoval a poškodenej sa viackrát ospravedlnil. Poškodenú má veľmi rád a prehlasuje, že už nikdy v budúcnosti by sa voči nej nedopustil žiadneho konania, ktoré by jej mohlo akokoľvek ublížiť. Poškodená mu jeho konanie odpustila, neustále ho kontaktuje, snaží sa mu pomôcť a on je jej za to veľmi vďačný.

Aj keď vyhlásil, že sa cíti byť vinný zo spáchania uvedeného skutku, je pravdou, že v prípravnom konaní odmietol vypovedať a vlastne sa ku samotnému skutku nikdy nevyjadril. Hoci opätovne zdôraznil, že je vinný a poškodenej ublížil, je tiež pravdou, že poškodená už dňa 15.08.2023 chcela vyšetrovateľke vysvetliť okolnosti prípadu a do záznamu uviedla, že chce, aby sa jeho trestné stíhanie zastavilo. Nakoľko poškodenú má naďalej veľmi rád, on sa nechcel žiadnym spôsobom brániť proti jej tvrdeniam a uviesť niektoré okolnosti na pravú mieru. Tým sa nechce vyvíňovať a ani nechce objasňovať, čo sa medzi nimi stalo. Je fakt, že sa v niektorých momentoch správal naozaj zle a nikdy sa to nemalo stať.

Nikdy však nechcel poškodenej reálne ublížiť a chce opätovne zdôrazniť, že si plne uvedomil nesprávnosť svojho konania a ako už uviedol, viackrát sa poškodenej ospravedlnil. Dôkazom toho, že poškodená mu odpustila a ich vzťahy sa dostali do normálu je aj skutočnosť, že ho neustále kontaktuje, zaujíma sa o to, aké výsledky dosahuje v práci, ako žije a či mu nič nechýba.

Na záver chce uviesť, že sa snaží viesť riadny život a už viac ako rok pracuje na riadny pracovný úväzok v spoločnosti K. L. L., a to na pozícii operátor výroby. V zamestnaní dosahuje veľmi dobré výsledky, o čom svedčí aj pracovný posudok zo dňa 18.04.2024, ktorý mu zamestnávateľ vystavil po tom, ako sa dozvedel, že má nastúpiť do výkonu trestu odňatia slobody.

Vzhľadom k tomu navrhol, aby krajský súd napadnutý rozsudok vo výroku o treste v zmysle § 321 ods. 1 písm. e) Tr. por. zrušil a v zmysle § 322 ods. 3 Tr. por. rozhodol vo veci sám tak, že mu s použitím § 39 ods. 1, 2 písm. d) Tr. zák. uloží súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 rokov s podmieneným odkladom výkonu trestu s probačným dohľadom v trvaní 5 rokov, za súčasného zrušenia výroku o treste v rozsudku OS ZH, sp. zn. 6T/2/2023.

Z písomného podania poškodenej F. G. H. I. M. na okresný súd dňa 23.04.2024 vyplýva, že uložený trest vo výmere 5 rokov považuje za neprimerane prísny, pričom nechce, aby obžalovaný musel nastúpiť do výkonu trestu odňatia slobody. Trestné oznámenie urobila len preto, že sa ho v danom čase bála, avšak už mu odpustila všetko, čo sa stalo. Obžalovaného miluje, pričom s ním začala žiť a zobrala ho domov s tým, že budú fungovať ako najlepší pár, hoci vedela o jeho minulosti. Obžalovaný vyrastal v ťažkých podmienkach, bol odkázaný sám na seba, pričom súdne trestaný bol predovšetkým za krádeže, nakoľko nemal peniaze ani na jedlo ani na oblečenie. Okrem toho mal aj psychické problémy, čomu nasvedčuje jeho pobyt na psychiatrii.

To, čo sa medzi nimi stalo, berie z jeho strany ako skrat, ktorý vykonal v slabých chvíľach, možno aj pod vplyvom drog. Veľmi zlý vplyv mali na neho kamaráti, ktorí mali taktiež kriminálnu minulosť. Po prepustení mu našla prácu, finančne mu pomáhala a vybavila mu vodičské oprávnenie. Obžalovaný je pracovitý človek a ona sama sa nevládze starať o svoj domácnosť.

Počas trestného stíhania obžalovaného chcela, aby toto bolo zastavené, avšak bola informovaná zo strany vyšetrovateľky, že sa trestné oznámenie už nedalo vziať späť. S obžalovaným chce normálne žiť a verí, že jej už nikdy v budúcnosti neublíži. V trestnom konaní viacerí svedkovia uvádzali aj také veci, ktoré boli v neprospech obžalovaného, ktoré sa však reálne nestali, keďže boli voči nemu silne zaujatí.

Záverom uviedla, že obžalovanému väzenie nepomôže, tento sa zmenil a ona mu bude pomáhať, preto žiadala, aby mu odvolací súd dal ešte šancu, aby nemusel nastúpiť na výkon trestu odňatia slobody.

Z písomného podania svedka N. D. doručeného na okresný súd dňa 23.04.2024 vyplýva, že trest uložený obžalovanému považuje za neprimerane prísny, nakoľko 5 rokov dostávajú páchatelia za omnoho ťažšie zločiny a nie za partnerskú hádku. Celý proces sa spustil potom, ako príslušníci polície oznámili poškodenej po telefonickej výzve, že jej prídu na pomoc až po tom, ak podá na obžalovaného trestné oznámenie. Týmto sa spustil celý nezmyselný proces, v ktorom vypovedal ako svedok.

Ďalej uviedol, že obžalovaný si našiel prácu, ktorá ho baví, patrí medzi najlepších zamestnancov, pričom mu chýba rodinný život a zázemie, ktoré mal počas spoluzitia s poškodenu. Obžalovaný svoje konanie oľutoval a chce ho odčiniť, na tomto sa nepochybne podieľal aj jeho predchádzajúci pobyt vo väzení. Poškodená je jedinou osobou, ktorá mu rozumie a dokáže ho správne nasmerovať do ďalšieho života. Obžalovaný by nemal dostať prísny trest, ale taký trest, pri ktorom bude môcť viesť normálny život a poskytnutú šancu určite nezhodí, keďže sa už zo svojej minulosti poučil.

Na verejnom zasadnutí, ktoré sa vykonalo v neprítomnosti obžalovaného, prokurátor krajskej prokuratúry navrhol odvolanie obžalovaného zamietnuť ako nedôvodné.

Poškodená zotrvala na obsahu svojho písomného vyjadrenia. S obžalovaným žije už viac ako rok, úplne sa zmenil k dobrému, riadne pracuje a nemal by ísť do väzenia. Ak by vedela, za akú trestnú činnosť bude stíhaný, určite by s tým nesúhlasila a žiadala, aby sa trestné konanie zastavilo.

Obhajca sa v plnom rozsahu pridržiaval dôvodov uvedených v písomnom odôvodnení odvolania. Zdôraznil, že obžalovaný v súčasnosti žije s poškodenu a riadne pracuje. Navrhol, aby mu bol uložený trest odňatia slobody v takej výmere, aby jeho výkon bolo možné podmienenčne odložiť, čo aj na maximálnu skúšobnú dobu, a to aj za uloženia rôznych povinností a obmedzení.

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací zistil, že odvolanie podal obžalovaný ako oprávnená osoba v zákonnej lehote, a to proti rozhodnutiu, proti ktorému bolo prípustné. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytkané by prihliadol len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. vo vzťahu k výroku o treste, čo však zistené nebolo. Následne preskúmal v intenciách § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku o treste a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nebolo podané dôvodne.

Krajský súd najprv poznamenáva, že O. F. G. H. I. H. svedok N. D. neboli oprávnenými osobami na podanie odvolania pre nesprávnosť výroku o treste, napriek tomu prihliadal na skutočnosti obsiahnuté v ich písomných podaniach, ktoré vyznievali v prospech obžalovaného.

Okrem toho je nutné konštatovať, že výrok o vine obžalovaného, ktorým bol uznaný za vinného zo zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a) Tr. zák., na tom skutkovom základe ako je vyššie uvedený, už nadobudol právoplatnosť, nakoľko obžalovaný na hlavnom pojednávaní vyhlásil podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por., že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe, pričom okresný súd jeho vyhlásenie uznesením prijal a následne rozhodol odsudzujúcim rozsudkom.

Pokiaľ ide o úvahy o druhu a o výmere uloženého trestu, druhostupňový súd sa stotožnil s výrokom prvostupňového súdu, ktorým obžalovanému uložil vyššie uvedený súhrnný trest odňatia slobody, vrátane spôsobu jeho výkonu, keďže ho nemohol považovať za neprimeraný, čo jediné by bolo dôvodom na zrušenie tohto výroku podľa § 321 ods. 1 písm. e) Tr. por. Okresný súd dostatočne zhodnotil osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosť nápravy, ako aj niektoré ďalšie rozhodujúce skutočnosti a okolnosti, na ktoré bolo potrebné prihliadnuť. Tento správne priznal obžalovanému jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Tr. zák., t.j., že sa priznal k spáchaniu trestného činu a úprimne ho oľutoval. V tomto smere nebola dôvodná odvolacia námietka, že mala byť obžalovanému priznaná aj ďalšia poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. n) Tr. zák., t.j., že napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom, keďže takýto jeho aktívny prístup, ktorý by odôvodňoval priznanie tejto poľahčujúcej okolnosti, nebol počas celého trestného stíhania zaznamenaný.

Okresný súd správne u neho ustálil jednu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Tr. zák., t.j., že už bol za trestný čin odsúdený, čo preukazuje odpis z registra trestov, z ktorého vyplýva, že už bol súdom trinásťkrát trestaný, to však neplatí pre odsúdenie vedené pod č. 12, t.j. rozsudok Okresného súdu Žilina zo dňa 28.06.2017, sp.zn. 29T/59/2017, právoplatný tým istým dňom, pretože ním bol odsúdený aj za zločin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. a), b), ods. 4 písm. b) Tr. zák. spolupáchateľstvom podľa § 20 Tr. zák. a v dôsledku toho musel byť pri ukladaní trestu u neho aplikovaný § 38 ods. 5 Tr. zák., nakoľko spáchal opätovne zločin a práve z tohto dôvodu sa zvyšovala dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu polovicu. Vo vzťahu k tomuto rozsudku by išlo o tzv. dvojité pričítanie tej istej okolnosti v neprospech obžalovaného, čo by bolo neprípustné, avšak nemožno prehliadnuť jeho ďalšie odsúdenia.

Odlíšná situácia však nastala pri ustálení ďalšej priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. h) Tr. zák., t.j., že spáchal viac trestných činov, nakoľko táto priťažujúca okolnosť mu neprináležala, pretože pri ukladaní trestu bola zároveň aplikovaná tzv. asperačná zásada podľa § 41 ods. 2 Tr. zák., a preto v danom prípade došlo k tzv. dvojitému pričítaniu tejto okolnosti v jeho neprospech. Zistené pochybenie však samo o sebe nebolo dôvodom na zrušenie výroku o treste, keďže tento bol v konečnom dôsledku uložený aj za použitia mimoriadneho zmierňovacieho ustanovenia podľa § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák. per analogiam, teda vo výmere pod dolnou hranicou zákonom ustanovenej trestnej sadzby. Navyac aplikácia § 38 ods. 5 Tr. zák. vylučuje súčasné použitie § 38 ods. 4, t.j. súčasné zvýšenie dolnej hranice zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu. Zároveň bolo potrebné zobrať do úvahy, okrem pomeru poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, ktorý mal byť správne ustálený na 1:1, aj mieru ich závažnosti, ktoré v nezanedbateľnej miere vyznievali jednak v prospech, ale aj v neprospech obžalovaného.

V prospech obžalovaného vyznievalo jeho vyhlásenie na hlavnom pojednávaní, že je vinný zo spáchania skutku kladeného mu za vinu obžalobou podľa ust. § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por., nakoľko zo zjednocujúceho stanoviska trestnoprávneho kolégia NS SR vyplýva, že samotné vyhlásenie viny obžalovaného na hlavnom pojednávaní podľa zmieneného zákonného ustanovenia Trestného poriadku a jeho následné prijatie súdom samo o sebe síce nie je možné považovať za poľahčujúcu okolnosť

podľa ust. § 36 písm. n) Tr. zák., ale len za poľahčujúcu okolnosť podľa ust. § 36 písm. l) Tr. zák., avšak takýto postoj obžalovaného je potrebné vziať v úvahu, keďže neodvolateľne prijme všetky právne účinky uznania viny, dokonca bez toho, aby vopred vedel, aký druh trestu a v akej výmere mu bude následne súdom uložený, a preto možno aplikovať pri ukladaní trestu ust. § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák. vzťahujúce sa na konanie o dohode o uznaní viny a prijatí trestu, t.j. môže mu byť uložený trest odňatia slobody znížený o 1/3-inu pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby.

Obžalovanému bol podľa § 42 ods. 1 Tr. zák. ukladaný súhrnný trest odňatia slobody za tri trestné činy, a to za jeden zločin a za dva prečiny, pričom za najprísnejší z trestných činov, a to zločin, mu bolo možné uložiť trest odňatia slobody na 3 roky až 8 rokov, keďže však obžalovaný spáchal zločin opätovne, zvyšovala sa dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby podľa § 38 ods. 5, ods. 8 Tr. zák. o jednu polovicu, a zároveň v dôsledku aplikácie tzv. asperačnej zásady podľa § 41 ods. 2 Tr. zák. (okresný súd vo výroku nesprávne uviedol aj ust. § 41 ods. 1 Tr. zák.) sa zvyšovala horná hranica trestnej sadzby o jednu tretinu, teda mu bolo v konečnom dôsledku možné uložiť trest odňatia slobody od 5 rokov a 6 mesiacov až do 10 rokov a 8 mesiacov. Uloženie súhrnného trestu odňatia slobody okresný súdom na dolnej hranici zákonom ustanovenej trestnej sadzby by však bolo vzhľadom na jeho vyhlásenie viny na hlavnom pojednávaní možno považovať za neprímerane prísne, a preto okresný súd správne postupoval, keď obžalovanému mimoriadne znížil výmeru trestu odňatia slobody podľa § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák. per analogiam a uložil mu súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov.

Na druhej strane ani odvolací súd nezistil žiadne také okolnosti prípadu alebo pomery obžalovaného, ktoré by odôvodňovali prípadnú aplikáciu § 39 ods. 1 Tr. zák. na mimoriadne zníženie trestu z týchto zákonných dôvodov. Nemožno totiž prehliadnuť, že obžalovaný má za sebou rozsiahlu kriminálnu minulosť, keď sa dlhodobo a opakovane dopúšťa rôznej úmyselnej trestnej činnosti, prevažne majetkového charakteru. Navyiac, predmetný zločin začal páchať približne 7 mesiacov po vykonaní posledného trojročného nepodmienečného trestu odňatia slobody a v jeho neprospech vyznieva aj celková doba jeho spáchania. Na tom nič nemení skutočnosť, že obžalovanej nespôsobil fyzickými útokmi poškodené závažnejšie zranenia a v tomto smere nemá dostatočnú váhu ani to, že s ňou žije aj v súčasnosti, ktorá navyiac popísala aj pozitívnu zmenu v jeho správaní, vrátane jeho riadneho zamestnania.

Prvostupňový súd nepochybil ani v tom, keď obžalovaného podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. zaradil na výkon trestu odňatia slobody do ústavu so stredným stupňom stráženia, keďže tento bol v posledných 10-ich rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

V súlade so zákonom bolo podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. zrušenie výroku o treste z rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom zo dňa 30.01.2024, sp.zn. 6T/2/2023, právoplatného tým istým dňom, ktorým bol obžalovaný uznaný za vinného z prečinu neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku podľa § 219 ods. 2 Tr. zák. a z prečinu sprenevery podľa § 213 ods. 1 Tr. zák., za ktoré mu bol uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu 2 roky, ako aj zrušenie všetkých ďalších rozhodnutí na tento výrok obsahovo nadväzujúcich, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad, nakoľko súdený zločin spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený predmetný odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin.

Krajský súd poznamenáva, že predtým uvedené pochybenia okresného súdu pri ukladaní trestu boli formálneho charakteru, teda v konečnom dôsledku nemali podstatnejší vplyv na jeho zákonnosť a primeranosť, a to najmä preto, že došlo k použitiu ustanovenia o mimoriadnom znížení trestu, pričom uložený trest možno považovať aj za trest spravodlivý, a z tohto dôvodu nebolo zrušenie napadnutého rozsudku vo výroku o treste nevyhnutné.

Jedine uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody dlhšej výmery zabezpečí v danom prípade v dostatočnej miere dosiahnutie účelu trestu, a zároveň obsahuje v primeranom rozsahu prvky represie, ako aj prvky individuálnej a generálnej prevencie, a takýto trest zodpovedá všetkým požiadavkám vyplývajúcim z ust. § 34 ods. 1, ods. 4 Tr. zák. a súčasne i z ďalších ustanovení, ktoré upravujú zásady ukladania trestov.

Podľa § 319 Tr. por. odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

S poukazom na vyššie uvedené dôvody krajský súd, po preskúmaní zákonnosti a odôvodnenosti napadnutého výroku o treste, odvolanie obžalovaného v súlade s citovaným ustanovením Trestného poriadku ako nedôvodné zamietol.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.